

SZAKÁL ERNŐ (1913-2002) szobrász és restaurátor emlékkiállítás a HAP Galériában

2008. december 2-án 18 órakor nyílik a HAP Galéria tárlata, ahol most egy sokoldalú szakember munkásságát ismerheti meg a nagyközönség. Szakál Ernő szobrász, tanár, éremművész, író, műemlékvédelmi szakember, restaurátor volt egy személyben, de a leginkább talán kőfaragó. Megvallatta a köveket, újjáélesztette nemzeti múltunk kincseit, rejtett titkait. Rendkívüli pontossággal, nagy beleéléssel, igen magas színvonalon végezte restaurálási, rekonstrukciós munkáját, hiszen éveken át tanult művészet- és stílustörténetet. A munkásságát rengeteg díj, elismerés és köszönet jutalmazta, a legbüszkébb a Munkácsy-díj mellett a nagyon rangos Műemléki Európa díjra volt. Szakál Ernő emlékkiállítását Dávid Ferenc művészettörténész nyitja meg. Az ingyenes kiállítás 2009. január 30-ig, hétfő-péntek 14 -19 óra között tekinthető meg. (Cím: Budapest II. ker. Margit krt. 24. földszint)

Szakál Ernő életrajza

Született Sopronban 1913. július 14-én

1927-33: kőfaragó inas, segéd Sopronban

1933-39: Iparművészeti Iskola

1939-40: a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa

1940-42: Magyar Képzőművészeti Főiskola, mestere: Simay Imre

1942-50 között szobrászként dolgozott Sopronban

1947-73: a műemlékvédelem szolgálatában állt

1970-ben megszervezte a Magyar Képzőművészeti Főiskolán a szobrász-restaurátor képzést

1970-78: főiskolai docens

1970-től az MTA Műemlékvédelmi Bizottságának tagja

1974-76 között feladata a Budavári Gótikus szoborlelet restaurálása.

A magyar műemlékvédelem egyedülálló egyénisége. Hatalmas tudás megszerzése, szakmai gyakorlat után szakmájának egyetemi oktatójává lépett elő, megteremtve annak egyetemi kereteit. Római utazása sorsdöntőnek bizonyult. Szobrot faragott, érmeket, reliefeket mintázott. A háború után a megrongálódott soproni templomok restaurálását végezte. Kitűnő érzékkel oldotta meg a maradványok és kiegészítések helyes arányának problémáit. A rekonstrukciók során az általa kidolgozott geometriai módszert alkalmazta: töredékekből szerkesztette meg a hiányzó részeket. A

tervezés, szervezés, kivitelezés teljes vertikumában otthonos volt. Tevékenysége a hazai műemlékvédelem minden 1945 utáni periódusában nyomot hagyott. Munkássága nemzetközi figyelmet, elismerést vívott ki. Pályáját a budavári szobrok "feltámasztása" tetőzte be. Tudását tanulmányokban, könyvekben tette közzé. A kőfaragó mesterség titkai c. könyve emlékezés és a szakmai fogások tárháza.

Kitüntetései, díjai

1936: Liszt Ferenc-pályázat, Iparművészeti Iskola és Iparművészek Szövetsége kitüntetése

1969: Munkácsy-díj

1971: Lackner Kristóf-emlékérem

1973: Magyar Műemlékvédelemért érem

1982: Műemlékvédelmi Európa díj

1985: Pro Urbe Sopron érem

1993: Magyar Köztársaság Érdemkeresztje

1997: Sopron város díszpolgára

Köztéri művei

- Liszt Ferenc-emléktábla (Sopron)
- Lackner Kristóf (dombormű, Sopron)
- Szent Kristóf (Róma, Magyar Akadémia)
- Munkás (Sopron)
- Stációk (Sopronhorpács)
- Megváltó-szobor (Sopron, Szt. Mihály temető).

Írásai

- Gotisch geometrische Konstruktionen im Bauwesen und in der Steinbildhauerei, Acta Technica Academiae Scientiarum Hungariae, Tom. 67. 1970
- Mátyás király oroszlános díszkútjának rekonstrukciója, MÉ, 1959. augusztus 4.

- A visegrádi Anjou-kori királyi palota gótikus kútházának rekonstrukciója, Magyar Műemlékvédelem 1969-70, Budapest, 1972
- Zolnay L. - Szakál Ernő: A budavári gótikus szoborlelet, Budapest, 1976
- Jupiter, Juno és Minerva scarbantiai szobrai a Fabricius ház kőtárában, Magyar Műemlékvédelem 1973-74, Budapest, 1977
- A Budavári gótikus szoborlelet sérülésének és eltemetésének jelképrendszere, Budapest régiségei XXVI. Budapesti Történeti Múzeum Évkönyve, 1984.

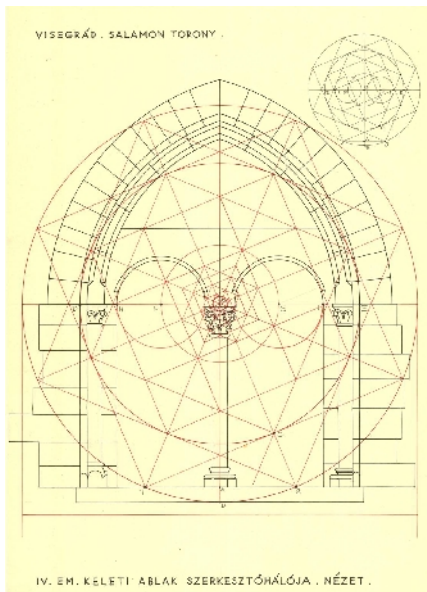
Képzőművészeti Főiskolán készült grafika

Visegrád, Anjou falikút felső része

Siklós, Vár, gótikus erkély gipsz modellje

Visegrád, Salamon torony, az ablak szerkesztőhálója